

Omavaraopiston tervehdys

Omavaraopisto astelee vakaasti tulevaan vuoteen.

Juuri nyt sade ropisee katolla. Sitä ei ole tapahtunut koskaan aiemmin tammikuussa, ei niiden 30 vuoden aikana, jotka olen elänyt Pohjois-Karjalan Valtimolla.

Jotain tapahtuu ja se tulee todennäköisesti ravistamaan elämäämme.

Omavaraopiston lähtöidea painottui luonnonläheisen elämäntavan opettamiseen. Viime vuosien tapahtumakulku on siirtänyt ajatukset myös siihen suuntaan, miten voimme turvata elämän perusteet muuttuvissa olosuhteissa.

Emme aio olla synkistelevä, maailmanlopun profetian laitos. Emme myöskään halua viljellä selviytymisen paatosta, vaan tahdomme pysyä toteavissa tunnelmissa. Ihminen voi viettää merkityksellistä elämää missä tahansa tulevaisuudessa. Voimme kokea rakkautta ja kauneutta vaikka ihmiskunta kokonaisuudessaan tuntuu ajautuvan konkurssiin ja valitettavasti vetää siihen mukaan huomattavan osan elonkehästään.

Muutos tuo mukanaan monenlaista konkreettista ahdinkoa ja kipua. Vain ihminen joka voi suhteellisen hyvin, jaksaa välittää luonnosta. Valitettavasti hyvinvoiva ihminen usein myös kuluttaa luonnon resursseja keskipertaa enemmän. Omavaraopiston yksi luonteva päämäärä on opastaa ihmisiä rajoittamaan kulutustaan ja samalla kyetä voimaan henkisesti hyvin.

Paradoksi on siinä, että moni muutosta kaipaava on ahdistunut ja moni ekosiidin vähättelijä on erinomaisen huolettomalla tuulella! Meneillään on valtava tajunnallinen haaste.

Yhden asian tiedämme hyvin: ihmisen tekemisille ratkaisevan tärkeää on merkityksellisyyden kokemus. Jotta se olisi todellinen, sen pitää perustua johonkin todelliseksi koettuun.

Tästä syystä luonnosta välittäminen ei voi kunnolla perustua yksittäisiin näkökulmiin.

Virkistysarvo, resurssiarvo, biologinen monimuotoisuus yksinään tai erikseen eivät synnytä kokonaisuivallusta.

Käsillä tekeminen helpottaa yhdistämään kehomme ja elämän suuremmat merkitykset keskenään.

Kyky huolehtia perustarpeista itse muovaa meitä, antaa itseluottamusta ja vähentää pelkoa.

Pelkäämme osin todellisia tilanteita mutta valtaosa peloistamme ovat luotuja, sosiaalisen yhteisymmärryksen tuotteita. Ilmastoahdistuksessa on vaara, että angstit alkavat elää omaa elämäänsä, ruokkivat toisiaan ja synnyttävät joukkoparanoiaa.

Tähän tilanteeseen tarvitaan ihmisiä, joilla on hyvä maadoitus. Sellaisia, jotka osaavat ohjeistaa toisia ja toimivat vakauttavasti myös yhteisöllisesti. Jospa koituisi myötätunnon aika ilman maailmantuskassa piehtarointia.

Yksi asia tuntuu olevan varma. Olemme kuvitelleet elävämme ikuista huolettomuutta. Sillä välin kotimme on syttynyt tuleen. Aikaa ei ollutkaan yllin kyllin.

Otetaan opiksi – jatketaan paremman maailman rakentamista kaikesta huolimatta.

Omavaraopisto toivoo meille ymmärryksen kasvua ja toivottaa teidät olemaan mukana erilaisessa tulevaisuudessa. Pitäkäämme huolta itsestämme.

Tammikuu 2020

Lasse Nordlund/ Omavaraopisto